



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Ž., spol. s r.o., zastúpeného JUDr. A. K., advokátom**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline, odbor štátnej stavebnej správy**, za účasti účastníka konania: **Ž.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 26. mája 2008 č. 08/1075/523/To, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. marca 2009 č. k. 21 S 84/2008-43, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. marca 2009 č. k. 21 S 84/2008-43 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 24. marca 2009 č.k. 21 S 84/2008-43, zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 26. mája 2008 č. 08/1075/523/To, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie mesta Kysucké Nové Mesto č. výstavby 2452/2007-An zo 4. februára 2008. Týmto rozhodnutím bola vyvlastnená

1. časť pozemku parc. č. KN C X., zast. plocha o výmere 7321m² a parc. č. KN C X., zast. plocha o výmere 956m² v trvalom zábere v podiele 1/1 podľa LV č. X. do novovytvorenej parc. č. KN C X., zast. plocha o výmere 847m² a do

novovytvorenej parc. č. KN C X., zast. plocha o výmere 94m²,

2. časť pozemku v dočasnom zábere z tej istej parcely č. X. – diel č. X., X., X., X. o výmere 276m² v podiele za náhradu,

3. časť pozemku z parc. č. KN C X. k zriadeniu vecného bremena pozostávajúceho z povinnosti vlastníka strpieť vecné bremeno spočívajúce v uložení SO 23 607 TNS KNM – úprava spätného káblového vedenia a SO 23 608 TNS KNM – rozvody diaľkového ovládania úsekových odpojovačov.

Obidva zábery sú z parc. č. KN C X. a X., zapísané na LV č. X., a to podiel pod B1 v kat. ú. K. Uvedené sa týka aj zriadenia vecného bremena. Dočasný záber pozemku je na dobu jedného roka (obmedzenie vlastníckeho práva), a to od 1.januára 2010 do 31.decembra 2010.

Trvalý záber pozemkov a zriadenie vecného bremena rieši geometrický plán č. 49/2006, vyhotovený Ing. A. T., úradne overený Správou katastra Kysucké Nové Mesto pod č. 365/2007 zo dňa 26. septembra 2007. Dočasný záber je riešený podľa dokumentácie pre realizáciu stavby „Ž. Modernizácia trate“.

Za vyvlastnené pozemky a obmedzujúci výkon vlastníckych práv bola vlastníkovi stanovená náhrada podľa ceny určenej znaleckým posudkom č. 119/2007, vypracovaným 25. októbra 2007 znalcom Ing. V. K. podľa vyhl. č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, a to v sume 288 Sk/m² pre trvalý záber. Za obmedzenie výkonu vlastníckych práv k pozemku bola vlastníkovi stanovená náhrada podľa ceny, určenej znaleckým posudkom rovnakého znalca č. X. vypracovaným 25.októbra 2007 podľa vyhl. č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, a to vo výške 31,91 Sk/m² ako hodnota ročného nájmu na 1m² pozemku určeného pre dočasný záber.

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu dospel krajský súd k záveru, že tieto sú vecne správne a v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že rozvrstvil nosné dôvody žalobného návrhu do dvoch rovín. Jedna rovina bola charakterizovaná okruhom relevantného posúdenia železničnej vlečky, za ktorú nebola žalobcovi vyplatená náhrada a druhá stotožňovala problematiku ceny vyvlastňovaných pozemkov.

V časti žalobných dôvodov zahŕňajúcich problematiku vlečky sa krajský súd stotožnil so stanoviskom žalovaného správneho orgánu v tom zmysle, že sa jedná o dočasnú stavbu s povolením platným do 1. mája 2000. Vyvlastňovacie konanie začalo v roku 2008 a až do jeho začatia, ako je zrejmé z ústneho pojednávania pred krajským súdom, sa vlečka vôbec nevyužívala. Pokiaľ žalobca požadoval náhradu aj za túto vlečku, mal teda preukázať, že vlečka bola stavbou povolenou nie dočasne, ale ako každá stavba na základe kolaudačného rozhodnutia trvale, respektíve dočasnosť povolenia mala byť predĺžená na obdobie, kedy k vyvlastňovaciemu konaniu došlo.

Krajský súd poukázal na to, že nebolo sporné, že dočasnosť povolenia nebola predĺžená, a tiež bolo preukázané, že nedošlo ku kolaudácii predmetnej stavby. Tieto fakty žalobca v konaní nenamietal. Na požiadavku správneho orgánu o doloženie dokladov o vlastníctve stavby železničnej vlečky, ktoré by preukazovali legálnosť stavby, alebo by preukazovali, že ide o trvalú stavbu, t.j. kolaudačné rozhodnutie stavby a geometrický plán zamerania stavby, žalobca nereagoval.

Preto podľa názoru krajského súdu, ak vyvlastňovací orgán na základe predloženého návrhu v predmetnom vyvlastňovacom konaní dospel k záveru, že je podaný v súlade s ustanovením § 112 ods. 3 stavebného zákona a § 30 vyhl. č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona s konštatovaním splnenia účelu a podmienok, za ktorých je možné podľa § 108 až § 111 stavebného zákona vyvlastniť, tak krajský súd považuje takýto postup a na základe neho prijaté rozhodnutia za súladné so zákonom.

K žalobnému dôvodu, a to nízkej cene vyvlastňovaných pozemkov, krajský súd uviedol, že sa nemôže stotožniť so žalobcom a poukázal na to, že tento sa nedomáhal vo vyvlastňovacom konaní vyššej ceny vyvlastňovaných pozemkov, aj keď v žalobe poukazuje na znalecký posudok, kde je cena vyvlastňovaných pozemkov stanovená vyššia. Ako vyplýva z administratívneho spisu, ani v odvolacom konaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu nenamietal cenu vyvlastňovaných pozemkov, pretože v tom štádiu konania upriamil pozornosť len na záležitosť vlečky. Preto s poukazom na zásady platné pre konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorých súd môže preskúmať rozhodnutie iba v rozsahu tých žalobných dôvodov, ktoré boli uplatnené v odvolacom konaní voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, vyhodnotil krajský súd tento žalobný dôvod ako dôvod bez relevancie na napadnuté rozhodnutia správnych orgánov.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav, nakoľko predmetná vlečka existuje už 15 rokov a pokiaľ ide o dodatočné stavebné povolenie, musel o toto požiadať Železnice Slovenskej republiky a až na jeho základe mohol prevádzkovať vlečku na podnikateľské účely. Preto sa domáhal náhrady, podľa jeho názoru, za skutočne existujúcu železničnú vlečku, ktorá je stavbou pevne spojenou so zemou a ktorú nadobudol kúpnu zmluvou V 2593/96.

Podaním z 26. mája 2009 sa k odvolaniu vyjadril účastník konania Ž., v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a poukázal na to, že technické riešenie spojovacej komunikácie prechádzajúcej cez areál žalobcu neruší existujúcu koľaj, len na nej zriaďuje úrovňové priecestie a preto námietka žalobcu, že predmetom vyvlastnenia mala byť aj koľaj, je bezpredmetná.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. marca 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 1 zákona č. 164/1996 Z. z. o dráhach, tento zákon upravuje podmienky výstavby dráh a stavieb na dráhach, podmienky na prevádzkovanie dráh a prevádzkovanie dopravy na dráhach a práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb s tým spojené, ako aj výkon štátnej správy a štátneho dozoru vo veciach dráh.

Podľa § 2 ods. 1 dráha je dopravná cesta určená na pohyb dráhových vozidiel vrátane pevných zariadení potrebných na zabezpečenie pohybu dráhových vozidiel a bezpečnosti a plynulosti dopravy na dráhe.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) jednou z kategórií železničných dráh sú aj vlečky, ktoré slúžia vlastným prepravným potrebám prevádzkovateľa alebo iného subjektu na základe zmluvy a sú zaústené do celoštátnej dráhy, regionálnej dráhy alebo do inej vlečky.

Podľa ods. 2 o zaradení železničnej dráhy do príslušnej kategórie dráhy a o zmenách tohto zaradenia rozhoduje príslušný dráhový správny úrad po dohode s Ministerstvom obrany Slovenskej republiky s výnimkou ustanovenia § 70.

Podľa § 12 ods. 1 špeciálnym stavebným úradom pre stavby dráh a stavby na dráhe je príslušný dráhový správny úrad.

Podľa ods. 3 pred vydaním kolaudačného rozhodnutia sa spôsobilosť stavby dráhy na uvedenie do prevádzky overí technicko-bezpečnostnou skúškou, prípadne aj skúšobnou prevádzkou. Technicko-bezpečnostná skúška sa vykoná na náklady stavebníka.

Podľa § 31 ods. 3 prevádzkovať vlečku, električkovú, trolejbusovú, lanovú alebo špeciálnu dráhu môže právnická osoba alebo fyzická osoba len na základe povolenia na prevádzkovanie dráhy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť, že v danom prípade žalobca nepreukázal kvalifikovaným spôsobom, že by ku dňu vyvlastňovacieho konania bol vlastníkom železničnej vlečky, ktorá by spĺňala vyššie uvedené zákonné podmienky a ktorá by bola predmetom vyvlastnenia.

Ako vyplýva z administratívneho spisu, Štátny dráhový úrad vydal 11. júna 1999 rozhodnutie č. 4520/98-ŠDÚ/S-Va, ktorým dodatočne povolil dočasnú stavbu dráhy „Ž., s. r. o., K. – vlečka“ postavenej okrem iného aj na pozemku žalobcu parc. č. X. Z rozhodnutia explicitne vyplýva, že stavba sa povoľuje ako dočasná do 1. mája 2000. V konaní pred správnymi orgánmi ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo preukázané, že by po tomto dátume žalobca požiadal o povolenie na prevádzkovanie dráhy, resp. o predĺženie stavebného povolenia a ani samotný žalobca nepredložil žiadne doklady, ktoré by preukazovali vykonanie technicko-bezpečnostnej skúšky, prípadne aj skúšobnej prevádzky a vydanie kolaudačného rozhodnutia na túto vlečku, v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o dráhach. Naopak, z listu S. K, a. s., č. X. zo 7. marca 2007 vyplýva, že námestník generálneho riaditeľa Ž. pre ekonomiku listom z 24. júla 2000, č. 18009/2000-O330/2 vydal príkaz na fyzické odstavenie predmetnej vlečkovej koľaje v železničnej stanici K. a v liste z 23. januára 2008 sa uvádza, že v železničnej stanici K. vlečka Ž. K. neexistuje a Ž. takéhoto prevádzkovateľa vlečky neevidujú.

Odvolací súd preto súhlasí s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku krajského súdu, že ak vyvlastňovací orgán na základe predloženého návrhu v predmetnom vyvlastňovacom konaní dospel k záveru, že je podaný v súlade s ust. § 112 ods. 3 stavebného zákona a § 30 vyhl. č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona s konštatovaním splnenia účelu a podmienok, za ktorých je možné podľa § 108 až § 111 stavebného zákona vyvlastniť, tak takýto postup a na základe neho prijaté rozhodnutia sú súladné so zákonom.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namieta už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti

daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Žiline, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. marca 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová